

Ser og Halvfemfundstyvende Møde.

Tirsdag den 12te Mai Kl. 2½.

Protocollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af „Forflag til Lov om en extraordinair Bevilling til Krigsministeriet.“

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3008 ff.)

Sntet Endringsforflag var stillet; Lovforflagets Paragrapher sattes under Forhandling.

Teszen: Den høitærede Krigsminister udtalte ved denne Sags første Behandling, som det forekom mig, med fuld Føie, at den Bevilling, der af Krigsministeriet var forlangt, var overmaade vel begrundet. Det har derfor undret mig at see, at den første Post af Bevillingen, nemlig: „Til Anstæffelsen af Munderingslager“ uden nogen særdeles Modstand fra Krigsministerens Side er nedsat fra et Beløb af 336,000 Rd. til 180,000 Rd. Noget Deel af denne Nedsættelse skyldes vel den Omstændighed, at Spørgsmaalet med Hensyn til Hovedbestemningen er udstedt, og derved et Beløb af 87,000 Rd. er udgaaet, af hvilket der dog igjen er bevilget 21,000 Rd. til Huur. Herefter vilde der for at fyldestgjøre Trangen til Munderinger, udfordres en Bevilling paa 270,000 Rd., medens der i Virkeligheden kun er bevilget 180,000 Rd., hvoraf de 150,000 Rd. ere bevilgede til Anstæffelse af Munderinger til Magasinerne, og de 30,000 Rd. til Godtgjørelse til de Værnepligtige, der selv vilde anskaffe Overmundering. Efter hvad den høitærede Ordfører i det andet Thing har udtalt, vilde imidlertid endog den hele Bevilling, som var forlangt, kun være tilstrækkelig til Linien og Reserven samt Erstatningsmandskabet for Linien og Reserven, og dette Beløb har man derpaa villet have fordeelt paa 2 Aar. Det forekommer mig derfor, at der i Mini-

sterens Samtykke til denne Nedsættelse af Bevillingen egentlig ligger en Erklæring om, at Reserveringen har faaet Brev paa, at vi ikke skulle faae Krig i indværende Aar; thi, dersom det ikke er Tilfældet, saa seer jeg ikke rettere, end at der vil mangle Munderinger til en Deel af Linien og Reserven, dersom det uhykkeligvis skulde blive nødvendigt at indkalde den i indværende Aar. Det vil derfor glæde mig at høre en Udtalelse fra den høitærede Krigsminister om, hvorvidt der, hvis en saadan uhykkelig Begivenhed skulde indtræde, vil være det tilstrækkelige Antal Munderinger til Mandskabet af Linien og Reserven allerede i indværende Aar, idet jeg har en meget levende Erindring om, hvor sørgeligt det gik i 1864, da der blev indkaldt en stor Deel Mandskab, til hvilket Krigsbestyrelsen ikke havde de fornødne Munderinger, og hvoraf mange bleve tagne til Fange i en Paalkæbning, der virkede mere lignede Ladegaardslemmers end Soldaters. Det forekommer mig at være et stort Ansvar at paatage sig, at en saadan Tilstand muligvis skulde kunne indtræde endnu engang, og dersom der derfor ikke i det Beløb, der er bevilget til det andet Thing, er tilstrækkelige Midler til i Tilfælde af Krig at kunne forsyne det indkaldte Mandskab af Linien og Reserven med Munderinger, saa forekommer det mig, at der var al Anledning til at forhøje Bevillingen til det Beløb, som Krigsbestyrelsen i dette Tilfælde vilde ansee for nødvendigt.

Med Hensyn til „Kjøbenhavns Søbefæstning“ skal jeg ikke sige mange Ord. Jeg maa erklære, at jeg ikke seer mig istand til at stemme for denne Bevilling. Jeg anseer det for at være meget uhykkeligt, at en By som Kjøbenhavn har et en Fæstning halvt en aaben By. Jeg troer, at der ikke er de tilstrækkelige Midler til at kunne forsvare Byen ved et Angreb paa nært Hold, men at Kjøbenhavns Forsvar, naar det skal kunne udføres, i alt Fald maa ligge længere borte fra Kjøbenhavn; det, at beholde en deelvis Befæstning, troer jeg vil føre til, at Krigsmidler, som folkeretligt vare umulige overfor en aaben By, vilde kunne anvendes mod den halvt befæstede. Jeg veed jo imidlertid, at jeg staaer temmelig ene